

עיה ב' עושיע ארית
 סימן רמ סעיף (ו)
 [ח]:
 עין ב' מו"י ס"ג מהלכות
 ק"ש הלכה יח סמג
 עשין יח עושיע ארית
 סימן עב סעיף ב'
 עין ד' מו"י ס"ג עושיע
 ס"ג סעיף ח'
 עיה ה' רמ"י ס"ג מהל'
 ברכות הלכה ט'
 סמג עשין כו עור ש"ע
 ארית ס"י עד סעיף ד'
 וכס"י ד' סעיף ג' (ו) וי"ד
 ס"י שבת סעיף ח':
 עיה ו' מו"י ס"ג מהלכות
 ק"ש הלכה יח סמג
 עשין יח עור ש"ע ארית
 סימן עב סעיף ג'
 פ' ח' מו"י ס"ג הל' יח
 עושיע ס"ג סעיף ד'
 פ"א ח' מו"י פ"א מהל'
 ח"כ ס"ג הל' ב' סמג
 לח"ן ק"ש עושיע ארית
 פ"ב י' מו"י ס"ג מהל'
 ק"ש הל' טו סמג
 עשין יח עושיע ארית
 ס"י ע"ה סעיף ח'
 פ"ב כ' מו"י פ"א מהל'
 ח"כ ס"ג עושיע ארית
 עושיע ס"ג סעיף עושיע
 ארית ס"י כ"ה סעי' ח'
 פ"ד ל' מו"י ס"ג עושיע
 ארית ס"י ע"ה סעיף
 כ' עושיע ארית ס"ג
 פ"ה ס' ב' מו"י ס"ד מהל'
 תפילין הל' ט סמג
 עשין כ"ה עושיע ארית
 ס"י מ' סעיף ח'
 פ"ו ס' מו"י ס"ד מהלכות
 תפילה הל' א' סמג
 עשין יח עושיע ארית ס"י
 לו סעיף ח' :

אימא בכובע שלא כנגד ראשו שהרי צרייחא דלעיל נמי תני
 תחת מראשותיו ולא פריך מיניה משום דמלינין לפרושי שלא כנגד
 ראשו ואומר (י) הרב דל"כ מאי אריח בכובע אפילו שלא בכובע נמי
 אלא ש"מ דמיירי אפילו כנגד ראשו
 ומ"מ קשיא לישי דמיירי בראשו
 עמו דבעיא כלי בתוך כלי ול"ע:
שנים שהיו ישינים במטה. ור"ת
 והלא רואה ערות עלמנו וי"ל
 שיוציא ראשו לחוץ ור"ת והרי לנו
 רואה את הערוה וי"ל דקסבר לכו
 רואה את הערוה מותר אי נמי חוץ
 בצגרו כנגד לבו :

והתניא היה יסן במטה ובני
 ביתו וכו'. פ"י רש"י
 אשמו בכלל ביתו ולא נהירא חדא
 דלא אשכחן אשמו דמקריא בני
 ביתו ועוד לפירושו הול"ל והא
 קמי כחן כיון דלצרייחא דלעיל
 קאי אכל מדקלמר והתניא משמע
 דצרייחא אחרת היא ואומר ר"י
 יוסף דגרסינן היה יסן במטה ואשמו
 ישנה בלדו לא יחזיר פניו ויקרא אל"כ
 היתה טלית מפסקת בינו לבניה :
 ומשמש

לאו כגופו מיתבי שנים שישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר
 פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה
 לא יקרא ק"ש אא"כ היתה טלית מפסקת ביניהן ואם היו בניו ובני
 ביתו קמנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחד
 אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי גיחא והתניא היה
 ישן במטה (י) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש אא"כ היתה טליתו
 מפסקת ביניהן אלא מאי אית לך למימר אשתו לרב יוסף תנאי היא
 לדידי נמי תנאי היא : אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא
 עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה
 לימא מסייע ליה לרב הונא *האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה
 מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האיש תרגמה רב נחמן בר
 יצחק כגון שהיו פניה מוחות בקרקע : אמר מר 'אם היו בניו ובני ביתו
 קמנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלוש שנים ויום אחד
 ותינוק בן מ' שנים ויום אחד איכא דאמרי "תינוקת בת י"א שנה ויום
 אחד ותינוק בן שתים עשרה שנה ויום אחד *אידי ואידי עד כדי ששים
 נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי החס אמר רבא אע"ג דתיובתא
 דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה *אמו כולדה בחדא
 מחתא מדחינהו אלא היכא דאיתמר איתמר ודיכא דלא איתמר לא
 איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא בבגדו מהו קרא עליה שער
 שער : א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכלי בה והא
 *א"ר שישת למה מנה הכתוב תכשימין שבחוץ עם תכשימין שבפנים לומר
 לך *כל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף אלא
 באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר *גלי שוק עברי
 גהרות וכתוב *תגל ערוחק וגם תראה חרפתך *אמר שמואל *קול באשה
 ערוה שנא' *כי קולך ערב ומראך נאוה אמר רב ששת *שער באשה ערוה
 *שנא' *שערך כעדר העוים : אמר ר' תנינא אני ראיתי את רבי שתלה תפיליו
 מיתבי *התולה תפיליו יתלו לו היו *דורשי חמורות אמרו *והיו חייך
 תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה
 ואיבעית אימא לא שנא רצועה ולא שנא קציצה אסור וכי תלה רבי
 *בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיבעי הגחה בספר תורה
 קמ"ל : ואמר ר' תנינא אני ראיתי את רבי *שגיהק ופיהק ונתעמש ורק
 ומשמש

מן העכברים ומן הגנבים טפי עדיף להו מצוינו: **בכובע**. הוא הכיס
 שלהם: **למורשא דכובע**. שהתפילין נכרין בצליטתן בקצה הכיס והוא
 כמורשא : **לייר לכו בכילתא**. ביריעה הפרוסה סביב'ו מטחו קשרין:
ומטיק למורשהון לבר. צליטת הקשר תורה אור
 שהתפילין צולטין מן היריעה היה
 הופך ללד החוץ ולא ללד המטה :
אשריפא. הסכל : **יום טבילה סוה**.
 יום טבילה אשמו דהוה ליה ליל
 תשמיש והיינו כשמואל דאמר אפילו
 אשמו עמו : **ולאגמורין הלכה למעשה**.
 מה שזני להביאם לו לא עשה אלא
 ללמדני הלכה לעשות מעשה כשמואל:
ואפילו אשמו עמו. (ד) שיחזיר פניו
 דכל זמן שהן פונים פנים כנגד פנים
 פשיטא ליה דאסור דליכא הרהור
 נגיעת ערוה על ידי אברי תשמיש :
אשמו כגופו. ורגיל בה וליכא הרהור
 כולי האי : **בשלמא לרב יוסף**. דאמר
 אשמו היא דקריא אכל אחר לא מתיר
 להו למתניתא הא בראשון הא בחדא
 והא דקתני בני ביתו אינו אשמו: **היה יסן במטה ובני ביתו**.
 ביתו **לדידי נמי**. בין אשמו בין אחר
 פלוגתא דהני תנאי היא : **הא איכא**
עגבות. דנגעי אהדי : **וקולא חלסה**
ערומה. ואף על פי שערס אסור
 לכרך אשה יושבת מותרת שבישיבה
 פניה שלמטה מוכיחם בקרקע : **אכל**
לא האי. מפני שהבנים והגיד
 צולטין ונראין ואף על פי שמגולות
 עגבות' והיינו סייפתא : **כגון שהיו**
פנים טוחות. דצוקות ומכוסות
 בקרקע טוחות משמע לשון ששיעו
 יטח חלק שאינה צולטת אפלטירי"א
 בלעז : **בה שלא וכן משע**. שהוא זמן
 שהן צלין לכלל ביאה : **בה י"א וכן**
י"ב. זמן שהן צאות לכלל שערות
 ושדיהן נכונים שמסס ואילך צאות
 לכלל [ביאה] שאדם מתאוה לכן :
הסם אמר רבא. גבי תפילין תחת
 מראשותיו דקאמר שמואל אפי'
 אשמו עמו הלכה כשמואל : **הכא**
 גבי שנים שהם ישינים דקא שרי
 שמואל בראשון עמו מאי : **מתחא**
מתנינאו. באריגה אחת *ארגתם :
י"א שער בכגדו. סנקב בגדו כנגד
 זקן התחתון וי"ל מן השער כנקב
 מהו מי הוי ערוה לקרות ק"ש כנגדו
 או לא : **שער שער**. כלומר מה
 צדק : **לאסתכלי בה**. אם אשה
 איש היא : **תכשיטין כפנים**. כוונת
 דפוס של בית הרחם שהיו עושין
 לבטותיה וטוקבין כותלי בית הרחם
 כדרך שטוקבין את האזנים ותוחבין
 אותן כדי שלא יזדקקו להן זכרים :
עס תכשיטין שכתון. אלעדה ולמיד
 הן הביאו אותן על כפרת הרהור
 עבירה שנסתכלו צבטות מדין: **לאשמו**
ולק"ש. אם טפח מגולה בה לא
 יקרא ק"ש כנגדה : **שוק**. *באשת
 איש **ערוה**. להסתכל וכן בראשון
 לק"ש : **גלי שוק**. וכתוב בתורה תגל
 ערוחק וכתוב שיתלו חיו : **ברצועה**.
 קשרים וסחומים הכלולים בתורה דורשי חמורות גרסינן והיא היא : **זה הסולם תפיליו**.
 שהתורה חייב של אדם (ה) ורמו לך הכתוב שיתלו חיו : **ברצועה**. והקצילה למטה נגלי הוא להם אכל תולה הוא אותם בקצילה ותהא
 הקצילה מונחת על היסוד והרצועה למטה : **בכיסתא חלסה**. בתוך תיקן היו ותלה התיק : **שגיסא**. ריט"י"ר בלעז פעמים שאדם מוילא
 מגופו לפיו נפיתה מתוך שזבוע וריחה כריח המחלל שאלכ : **פיסק**. בלתי"ר בלעז ח"ך מלקוחיו פותח להוציא רוח הפה מלא כאלס
 שרולה לישן ואז שטמד משניה: **ונתעמש**. שטרטר"ר בלעז יוש שדורשים גיהק טריריקין גו הקיס שטרילי"ר פיהק פיו הקיס: **ורק**. ע"פ קרקע:

מן העכברים ומן הגנבים טפי עדיף להו מצוינו: **בכובע**. הוא הכיס
 שלהם: **למורשא דכובע**. שהתפילין נכרין בצליטתן בקצה הכיס והוא
 כמורשא : **לייר לכו בכילתא**. ביריעה הפרוסה סביב'ו מטחו קשרין:
ומטיק למורשהון לבר. צליטת הקשר תורה אור
 שהתפילין צולטין מן היריעה היה
 הופך ללד החוץ ולא ללד המטה :
אשריפא. הסכל : **יום טבילה סוה**.
 יום טבילה אשמו דהוה ליה ליל
 תשמיש והיינו כשמואל דאמר אפילו
 אשמו עמו : **ולאגמורין הלכה למעשה**.
 מה שזני להביאם לו לא עשה אלא
 ללמדני הלכה לעשות מעשה כשמואל:
ואפילו אשמו עמו. (ד) שיחזיר פניו
 דכל זמן שהן פונים פנים כנגד פנים
 פשיטא ליה דאסור דליכא הרהור
 נגיעת ערוה על ידי אברי תשמיש :
אשמו כגופו. ורגיל בה וליכא הרהור
 כולי האי : **בשלמא לרב יוסף**. דאמר
 אשמו היא דקריא אכל אחר לא מתיר
 להו למתניתא הא בראשון הא בחדא
 והא דקתני בני ביתו אינו אשמו: **היה יסן במטה ובני ביתו**.
 ביתו **לדידי נמי**. בין אשמו בין אחר
 פלוגתא דהני תנאי היא : **הא איכא**
עגבות. דנגעי אהדי : **וקולא חלסה**
ערומה. ואף על פי שערס אסור
 לכרך אשה יושבת מותרת שבישיבה
 פניה שלמטה מוכיחם בקרקע : **אכל**
לא האי. מפני שהבנים והגיד
 צולטין ונראין ואף על פי שמגולות
 עגבות' והיינו סייפתא : **כגון שהיו**
פנים טוחות. דצוקות ומכוסות
 בקרקע טוחות משמע לשון ששיעו
 יטח חלק שאינה צולטת אפלטירי"א
 בלעז : **בה שלא וכן משע**. שהוא זמן
 שהן צלין לכלל ביאה : **בה י"א וכן**
י"ב. זמן שהן צאות לכלל שערות
 ושדיהן נכונים שמסס ואילך צאות
 לכלל [ביאה] שאדם מתאוה לכן :
הסם אמר רבא. גבי תפילין תחת
 מראשותיו דקאמר שמואל אפי'
 אשמו עמו הלכה כשמואל : **הכא**
 גבי שנים שהם ישינים דקא שרי
 שמואל בראשון עמו מאי : **מתחא**
מתנינאו. באריגה אחת *ארגתם :
י"א שער בכגדו. סנקב בגדו כנגד
 זקן התחתון וי"ל מן השער כנקב
 מהו מי הוי ערוה לקרות ק"ש כנגדו
 או לא : **שער שער**. כלומר מה
 צדק : **לאסתכלי בה**. אם אשה
 איש היא : **תכשיטין כפנים**. כוונת
 דפוס של בית הרחם שהיו עושין
 לבטותיה וטוקבין כותלי בית הרחם
 כדרך שטוקבין את האזנים ותוחבין
 אותן כדי שלא יזדקקו להן זכרים :
עס תכשיטין שכתון. אלעדה ולמיד
 הן הביאו אותן על כפרת הרהור
 עבירה שנסתכלו צבטות מדין: **לאשמו**
ולק"ש. אם טפח מגולה בה לא
 יקרא ק"ש כנגדה : **שוק**. *באשת
 איש **ערוה**. להסתכל וכן בראשון
 לק"ש : **גלי שוק**. וכתוב בתורה תגל
 ערוחק וכתוב שיתלו חיו : **ברצועה**.
 קשרים וסחומים הכלולים בתורה דורשי חמורות גרסינן והיא היא : **זה הסולם תפיליו**.
 שהתורה חייב של אדם (ה) ורמו לך הכתוב שיתלו חיו : **ברצועה**. והקצילה למטה נגלי הוא להם אכל תולה הוא אותם בקצילה ותהא
 הקצילה מונחת על היסוד והרצועה למטה : **בכיסתא חלסה**. בתוך תיקן היו ותלה התיק : **שגיסא**. ריט"י"ר בלעז פעמים שאדם מוילא
 מגופו לפיו נפיתה מתוך שזבוע וריחה כריח המחלל שאלכ : **פיסק**. בלתי"ר בלעז ח"ך מלקוחיו פותח להוציא רוח הפה מלא כאלס
 שרולה לישן ואז שטמד משניה: **ונתעמש**. שטרטר"ר בלעז יוש שדורשים גיהק טריריקין גו הקיס שטרילי"ר פיהק פיו הקיס: **ורק**. ע"פ קרקע:

לאו כגופו מיתבי שנים שישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר
 פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה
 לא יקרא ק"ש אא"כ היתה טלית מפסקת ביניהן ואם היו בניו ובני
 ביתו קמנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחד
 אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי גיחא והתניא היה
 ישן במטה (י) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש אא"כ היתה טליתו
 מפסקת ביניהן אלא מאי אית לך למימר אשתו לרב יוסף תנאי היא
 לדידי נמי תנאי היא : אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא
 עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה
 לימא מסייע ליה לרב הונא *האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה
 מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האיש תרגמה רב נחמן בר
 יצחק כגון שהיו פניה מוחות בקרקע : אמר מר 'אם היו בניו ובני ביתו
 קמנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלוש שנים ויום אחד
 ותינוק בן מ' שנים ויום אחד איכא דאמרי "תינוקת בת י"א שנה ויום
 אחד ותינוק בן שתים עשרה שנה ויום אחד *אידי ואידי עד כדי ששים
 נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי החס אמר רבא אע"ג דתיובתא
 דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה *אמו כולדה בחדא
 מחתא מדחינהו אלא היכא דאיתמר איתמר ודיכא דלא איתמר לא
 איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא בבגדו מהו קרא עליה שער
 שער : א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכלי בה והא
 *א"ר שישת למה מנה הכתוב תכשימין שבחוץ עם תכשימין שבפנים לומר
 לך *כל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף אלא
 באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר *גלי שוק עברי
 גהרות וכתוב *תגל ערוחק וגם תראה חרפתך *אמר שמואל *קול באשה
 ערוה שנא' *כי קולך ערב ומראך נאוה אמר רב ששת *שער באשה ערוה
 *שנא' *שערך כעדר העוים : אמר ר' תנינא אני ראיתי את רבי שתלה תפיליו
 מיתבי *התולה תפיליו יתלו לו היו *דורשי חמורות אמרו *והיו חייך
 תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה
 ואיבעית אימא לא שנא רצועה ולא שנא קציצה אסור וכי תלה רבי
 *בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיבעי הגחה בספר תורה
 קמ"ל : ואמר ר' תנינא אני ראיתי את רבי *שגיהק ופיהק ונתעמש ורק
 ומשמש

בשאלות רב
 פ"א
 [שבת נד' בי"ה]
 כ"ז כ"ב ק"ל
 ע"ג עד.
 פסגדיו י"א.]

[כחכות סו.
 מנחה כ"ג
 בכורות לה']

תלם פ"ב
 תש"ג

[קדושין פ"א:]

[חולין נ"ח
 סוכה פ"ב
 ביאור ע"ט]

שנת ט"ו

[קדושין פ"א]

[פסחים נד'
 חולין ק"ד:]

[ע"ז כ"ח ח"ח
 ס"י ע"ה ס"י
 על דכ"י רש"י
 הל"ג]

[שבת קמ"ג. ספחים מ"ג.
 חולין נ"ח:]

רב נסים גאון
 מסייעא ליה לרב הונא
 דאמר רב הונא
 עגבות אין בהן משום
 ערוה. הא אפילתא
 מיפרשא ב' ב' דמס'
 הלה בנס' דבני פערבא
 (הלכה ח') הוה אסרה
 עגבות אין בהם משום
 ערוה הוה דאיתמר
 לברכה אבל לחביט
 כל שרעא אסור להביט
 בהוה דתני המסתכל
 בעקובה של אשה
 כמסתכל בבית הרחם
 המסתכל בבית הרחם
 כאילו בא עליה
 והאמר רב ששת למה
 מנה הכתוב
 הכשיטין שבחוץ עם
 תכשיטין שבפנים.
 מפרשי' לה בסמ' שבת
 ב' במה אית (ד' סד)
 תיקב את קרבן ה' אמר
 ר' אלעזר עגל זה דפוס
 של דדין כוסו זה דפוס
 של בית הרחם אמר ליה
 רבא אסור מקרא לא
 שמעת מיניה כוסו כגון
 מקום ומה הגהה כבר
 הוכרז